

1. Het ontstaan en verloop van het geding

Op 17 februari 2006 wordt appelland door verweerder op grond van artikel H-39 CAO-BVE met onmiddellijke ingang mondeling geschorst bij wege van ordemaatregel. Deze schorsing wordt schriftelijk meegedeeld bij brief van 17 februari 2006.

Bij schrijven van 20 februari 2006 bevestigt verweerder conform artikel H-39 CAO-BVE deze schorsing onder vermelding dat een serieuze klacht van een leerling omtrent verbale intimidatie c.q. ongewenst taalgebruik verweerder had bereikt.

Tegen dit besluit tot schorsing is appelland bij fax, binnengekomen 31 maart 2006, in beroep gekomen.

Op 24 februari 2006 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen verweerder en appelland. Door verweerder is een verslag van dit gesprek opgemaakt, dat op 1 maart 2006 aan appelland is toegezonden. Bij dit verslag is een bijlage gevoegd waarin de klachten over appelland worden samengevat.

Bij schrijven van 9 maart 2006 deelt verweerder appelland zijn voornemen mede hem te schorsen op grond van artikel H-40 lid d (voor de duur van de procedure tot ontbinding) op basis van de klachten (waaronder een officiële klacht van een collega) die op 24 februari 2006 met appelland zijn besproken.

Op 21 maart 2006 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen verweerder en appelland. Van dit gesprek is een verslag opgemaakt.

Bij brief van 5 april 2006 heeft de gemachtigde van appelland formeel verweer gevoerd tegen de voorgenomen schorsing.

Bij schrijven van 10 april 2006 heeft verweerder zijn besluit tot schorsing aan appelland meegedeeld. Tegen dit voornemen heeft appelland zelf nog zij het te laat op 14 april 2006 schriftelijk verweer gevoerd.

Bij aanvullend beroepschrift van 8 mei 2006 heeft appelland de gronden van het beroep terzake van het beroep van 31 maart 2006 meegedeeld en is hij tevens in beroep gekomen tegen het besluit tot schorsing van 10 april 2006.

Bij verzoek van 8 mei 2006, ingekomen 12 mei 2006, verzoekt appelland om een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 12 van Bijlage C behorend tot de CAO-BVE "Reglement commissie van beroep".

Op 19 mei 2006 heeft verweerder een verzoekschrift tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst met appelland bij de rechtbank, sector kanton, locatie, ingediend. Dit verzoekschrift zal worden behandeld ter zitting van 26 juni 2006.

Op 23 mei 2006 komt het verzoekschrift van verweerder terzake van deze voorlopige voorziening binnen.

De mondelinge behandeling van deze voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 24 mei 2006. Ter zitting zijn toen verschenen:

- appelland in persoon;
- verweerder in de persoon van, voorzitter College van Bestuur, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Partijen hebben de zaak nader mondeling toegelicht, appelland mede aan de hand van een schriftelijke notitie, en vragen van de voorzitter van de Commissie beantwoord.

De inhoud van de schriftelijke processtukken met bijlagen geldt als hier herhaald en ingelast.

2. De motivering

Artikel 12 Bijlage C van de CAO-BVE "Reglement commissie van beroep" luidt als volgt:

Als het beroep is ingesteld kan de voorzitter op verzoek van een of beide partijen een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzitter heeft het verzoek van appelland tot het treffen van een voorlopige voorziening te toetsen aan voormeld criterium.

Er is in deze sprake van twee elkaar opvolgende schorsingen. De schorsing als ordemaatregel van 17 februari 2006 is in ieder geval beëindigd door het opleggen van de schorsing van 10 april 2006 (van een verlenging van de schorsing van 17 februari 2006 met vier weken is overigens in deze procedure niet gebleken). Wanneer in het kader van deze voorlopige voorziening gesproken moet worden van een opheffing of onderbreking van de schorsing, kan deze opheffing of onderbreking alleen betrekking hebben op de schorsing van 10 april 2006.

Appelland wenst opschorting van de schorsing teneinde hem de mogelijkheid te bieden alle bij zijn functie behorende taken als docent wederom onverwijld uit te voeren.

Als een rode draad door de stellingen van appellant loopt zijn opvatting dat hem niet tot onvoldoende is meegedeeld op grond waarvan hij geschorst is.

Ter zitting is aan dit punt uitvoerig aandacht besteed omdat het voor appellant belangrijk is te weten waartegen hij zich moet verweren. Wel dient hierbij rekening gehouden te worden met het feit dat verweerder de nodige prudentie in acht dient te nemen nu het gaat om klachten van leerlingen van de instelling waaraan appellant docent is. Leerlingen bevinden zich in een kwetsbare positie, zij ervaren dat in ieder geval. Dat verweerder de namen van de kinderen en hun klachten pas in de procedure tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst bekend heeft gemaakt is te rechtvaardigen. Wel dient appellant desondanks in voldoende mate op de hoogte te zijn van de inhoud van de klachten. Over een en ander is de voorzitter het volgende gebleken. Op 17 februari 2006 is aan appellant alleen meegedeeld dat er een klacht over hem was ingediend. Het ontgaat de voorzitter dat appellant in het geheel niet zou weten van wie deze klacht afkomstig zou zijn. Als verantwoordelijk docent moet hij toch kunnen en moeten bevroeden uit welke hoek de wind waaide. Daarna heeft verweerder een onderzoek ingesteld. Op 24 februari 2006 heeft verweerder appellant gesproken. Volgens verweerder is toen in globale bewoordingen over de klachten gesproken met de mededeling dat dit een docent onwaardig is. Appellant erkent dat gezegd is dat hij gehandeld heeft op een wijze dat een docent onwaardig is, maar ontkent dat over klachten in welke bewoordingen ook gesproken is. De voorzitter komt dit laatste gezien het overeenstemmende karakter van het gesprek ongeloofwaardig voor. In ieder geval is bij brief van 1 maart van verweerder het volgende aan appellant, als bijlage gevoegd bij het gespreksverslag van 24 februari 2006, kenbaar gemaakt (citaten uit de brief):

Klacht leerling en ouder 17 februari (telefonisch met mentor) en 22 februari in gesprek met afdelingsdirecteur .

- *De leerling moest als extra opdracht een videoband + verslag maken. beloofde hem de videoband terug te geven, nog steeds niet terug gekregen. Hij heeft ook geen cijfer gekregen voor het extra werk.*
- *..... maakt de opmerking: "Je bent niet opgevoed".*
- *..... praat over leerlingen als ze er niet bij zijn en geeft ze dan de schuld van iets.*
- *Leerlingen worden zonder reden uit de les verwijderd.*

- *De leerling is met lijfelijke intimidatie uit de les gestuurd.*
- *..... heeft meerdere malen de opmerking gemaakt: "Als je mij aanraakt, ga je zonder ballen de school uit".*
- *..... praat tegen leerlingen denigrerend over zijn collega's: "die zwarte collega".*
- *Als leerlingen boeken vergeten moeten ze 2 euro 50 betalen, 2e keer vergeten 5 euro, 3e keer 10 euro, daarna uit les verwijderd. Na de vraag van leerlingen of het geld naar een goed doel ging, zei hij: "Ja, naar een goed doel, mijzelf".*
- *..... heeft de tas van de leerling richting deur gegooid, toen de leerling tot zichzelf wilde komen, in verband met het overlijden van zijn oom.*

Verslaglegging kort gesprek 3 andere leerlingen, ook uit andere klassen:

1.

- *De heer is persoonlijk een heel aardige man.*
- *De eerste les van de heer (pas in oktober) was een kringgesprek dat feitelijk helemaal mis liep. Deze vorm viel verkeerd bij de 1e leerlingen zeker nadat de opmerking maakte van "Dames ga maar zitten".*
- *Daarna moesten aparte schriften aangeschaft worden om werkstukken in te maken, krantenknipsels moesten verzameld worden en verslagen moesten op de computer uitgewerkt worden, terwijl de meeste leerlingen nooit met computers werken.*
- *De heer gaat vaak erg diep in op relatief eenvoudige vragen, hij vraagt zover door dat het als belastend ervaren wordt. stelt in het gesprek dat het zelfs als intimiderend ervaren wordt.*
- *Veel zaken worden naar de praktijkbeleving van de heer uitgelegd, als de leerlingen dan zeggen dit niet te herkennen dan probeert de docent alsnog via lange omwegen gelijk te krijgen.*
- *Hierdoor is er geen richting in de lessen, de docent raakt de draad kwijt en de leerlingen ook. Dit is erg onrustig en verwarrend.*
- *De heer geeft aan tegen leerlingen en collega docenten dat hij een graad in de psychologie heeft en derhalve wel weet wat hij doet en wat goed is voor de leerlingen.*
- *De indruk van is dat de heer leermethodieken hanteert van tientallen jaren terug in het vak maatschappijleer.*

- *In januari is het benodigde boek besteld en dat wordt nu ook gebruikt. De leerlingen werken het nu zelfstandig door en bij problemen krijgen ze nu een korte aanwijzing of uitleg zodat ze weer verder kunnen. Dit werkt prima immers de leerlingen zijn dit gewend van voorgaand leerjaar.*
- *Volgens .. is de... nog de klas met de minste problemen, in andere klassen schijnt het helemaal uit de hand gelopen te zijn, tot het doorprikken van autobanden toe.*

2.

- *..... geeft geen les, beantwoordt geen vragen.*
- *Leerling moest een uur buiten staan na vijf minuten te laat komen.*
- *Proefwerk sluit niet aan bij de opgegeven leerstof.*
- *Leerlingen krijgen geen cijfers terug dus geen cijfer op rapport.*
- *Paar keer boeken vergeten, leerlingen moeten 2 euro 50 betalen.*

3.

- *..... geeft geen les.*
- *Je wordt als een basisschoolleerling behandeld.*
- *..... pakt je hand vast en blijft deze vasthouden. Leerling weet niet wat zijn bedoelingen zijn.*
- *Geen cijfer op rapport.*
- *..... volgt geen leer methode.*
- *Leerling schrikt van taalgebruik, wat zegt en welke woorden hij gebruikt.*

Voorts is bij het schorsingsschrijven van 10 april 2006, gericht aan de toenmalige gemachtigde van appellant, gevoegd een lijst met klachten over appellant die in februari 2006 zijn opgetekend. Appellant heeft ter zitting erkend op 20 april 2006 deze klachten van zijn gemachtigde ontvangen te hebben.

Gezien het vorenstaande komt het de voorzitter onbegrijpelijk voor dat appellant niets weet van tegen hem gerichte klachten. Appellant wil kennelijk niets hierover horen.

Dit zelfde geldt voor de klacht van appellant dat het beginsel van hoor en wederhoor door verweerder zou zijn geschonden. Uit het feitelijk verloop en het vorenstaande blijkt toch dat appellant voldoende gelegenheid heeft gehad zijn opvattingen omtrent de schorsing naar voren te brengen.

Verweerder verwijt appellant plichtsverzuim. De gegrondheid daarvan kan niet in de procedure tot voorlopige voorzieningen aan de orde komen. Appellant werpt de formele vraag op of de weg van de klachtenprocedure niet gevolgd had moeten worden. De voorzitter is van oordeel dat bij plichtsverzuim het niet getuigd van een onzorgvuldig onderzoek door niet te klachtenprocedure te volgen. Plichtsverzuim is van een dergelijke ernstige aard dat dit los van een klachtenprocedure een eigen onderzoek vergt. De voorzitter is het overigens niet eens met verweerder dat de aangevoerde gemaakte opmerkingen van appellant nog verder gaan dan seksuele intimidatie. Dit aspect laat de voorzitter buiten aanmerking.

De schorsing bestrijkt al enige tijd zeker wanneer daarbij rekening wordt gehouden met het feit dat het verzoekschrift tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst pas op 19 mei 2006 bij de rechtbank is ingediend. De voorzitter heeft echter kennis genomen van het feit dat verweerder zowel jegens appellant als jegens zijn gemachtigden pogingen heeft ondernomen om tot een minnelijke regeling te geraken. Voor zover verweerder zich beroept op een dringende reden zou de tijd zeker te lang geweest zijn. Verweerder beroept zich evenwel niet alleen op een dringende reden, maar ook op verandering van omstandigheden en op gewichtige redenen. De voorzitter acht de tijd mede ook gezien de in acht te nemen prudentie naar leerlingen toe niet te lang.

Uiteraard heeft appellant een belang bij opheffing of onderbreking van de schorsing. Echter verweerder heeft in zijn zorg voor het onderwijs aan de hem toevertrouwde leerlingen naar het oordeel van de voorzitter in deze een groter belang bij een goed en deugdelijk onderzoek en bij een verantwoorde beslissing. Dit belang stijgt uit boven het individuele belang van appellant. Hierbij is rekening gehouden met de ten opzichte van appellant geuite klachten. Het zou van nalatig bestuur getuigen aan deze klachten voorbij te gaan.

Alles overziende en kennisgenomen hebbende van hetgeen partijen over en weer hebben aangevoerd is de voorzitter van oordeel dat er geen ruimte is voor een voorlopige voorziening als door

appellant gewenst. Ook appellant verdient een eerlijke kans dat de zaak ten gronde wordt onderzocht, waartoe in het kader van een voorlopige voorziening geen ruimte is.

3. De beslissing

De voorzitter van de Commissie voornoemd

- wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 24 mei 2006 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter van de Commissie, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.